

Sygnatura akt I C 55/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Turbiński

Protokolant sekr. sąd. Ewelina Arkit

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2019 roku w Łodzi

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.
przeciwko M. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3634 (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 55/19

UZASADNIENIE

W dniu 7 marca 2018 roku B. (...) w G. reprezentowany przez adwokata wystąpił przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 21444,86 zł z odsetkami umownymi, nadto domagając się zasądzenia kosztów procesu.

(pozew k. 3, pełnomocnictwa k. 7)

W dniu 26 marca 2018 roku ref. sąd. Sądu Rejonowego w Elblągu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz k. 15)

Pozwany reprezentowany przez adwokata wniósł w całości sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Podniesiono m.in. zarzut przedawnienia (bez argumentacji).

(sprzeciw k. 19- 21, pełnomocnictwo k. 22)

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podniósł, że pozwana zrzekła się zarzutu przedawnienia poprzez zawarcie umowy ugody w dniu 17 marca 2016 roku.

(pismo k. 47)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 września 2006 roku pozwana zawarła umowę o kredyt z Bankiem (...) SA w W. na kwotę netto 13195 zł.

(umowa k. 57)

Z uwagi na brak terminowego regulowania spłat przez pozwaną, bank wypowiedział umowę w dniu 20 czerwca 2008 roku i wezwał pozwaną do zapłaty zaległości.

(niesporne- twierdzenie powoda z odpowiedzi na sprzeciw k. 46 odw, brak zaprzeczenia- pism pełn. pozwanej z 17.04.2019 r k. 107 i nast.)

W dniu 31 lipca 2009 roku Bank (...) SA w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadano klauzulę wykonalności. W oparciu o tytuł wykonawczy wszczęto w marcu 2010 roku postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone w dniu 13 maja 2011 roku z uwagi na jego bezskuteczność.

(bte k. 89, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności k. 91- 96, wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k. 59- 62, postanowienie o umorzeniu k. 58)

W dniu 19 grudnia 2013 roku pomiędzy Bankiem (...) SA w W. a powodem zawarta została umowa przelewu wierzytelności przysługującej przeciwko pozwanej z tytułu umowy kredytu.

(umowa przelewu k. 71- 88)

W latach 2014- 2017 pozwana wpłacała na rzecz spłaty zadłużenia kwoty od 50 zł do 200,72 zł miesięcznie, nieregularnie.

(zestawienie k. 47 odw.- 48)

W dniu 17 marca 2016 roku pozwana zawarła z powodem umowę ugody nr 1/2016 w której uznała dług wynikający z umowy kredytu i zobowiązała się do jego spłaty w ratach.

(umowa k. 97, 98)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było bezzasadne. W ocenie Sądu roszczenie wynikające z umowy kredytu uległo przedawnieniu, a pozwana nie zrzekła się zarzutu przedawnienia. Przedawnienie roszczenia przysługującego przeciwko pozwanej wynosi 3 lata, gdyż jest związane z działalnością gospodarczą kredytodawcy (art. 118 kc). Termin przedawnienia zaczął biec z chwilą wypowiedzenia umowy kredytu tj. 20 czerwca 2008 roku i upłynął 20 czerwca 2011 roku (art. 120§1 kc). Nie zaistniała bowiem żadna okoliczność przerywająca albo zawieszająca bieg terminu przedawnienia (art. 121- 123 kc). W szczególności pozwana w powyższym okresie nie uznała roszczenia, zaś wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez bank w oparciu o bte nie ma skutku wobec powoda (wyrok Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2016 roku w sprawie III CZP 29/16). Powód nabył zatem wierzytelność przedawnioną. Należy zatem rozważyć, czy za twierdzeniem powoda pozwana zrzekła się zarzutu przedawnienia po jego upływie (art. 117 kc), czy to poprzez wpłaty w okresie 2014- 2017, czy to poprzez zawarcie ugody z powodem. W ocenie Sądu nie. Sąd stoi na stanowisku, że zrzeczenie się zarzutu przedawnienia wymaga świadomego i celowego oświadczenia woli przez dłużnika, że nie czyni użytku z przysługującego mu prawa uchylenia się od zaspokojenia przedawnionego roszczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z 5 września 2001 roku I PKN 622/00, opubl. OSNAPiUS 2003/15/354 oraz A. Szpunar Uwagi o zrzeczeniu się, s. 24- 25, komentarz do art. 117 kc red. Osajda 2019, wyd. 21/ P. Sobolewski). Z umowy ugody nie wynika, aby pozwana podpisując ugodę wiedziała o tym, że roszczenie jest przedawnione, a wobec tego świadomie zrezygnowała z zarzutu przedawnienia. Co więcej, nie dość że powód- a na nim spoczywał ciężar dowodu- nie udowodnił tych okoliczności, to nie objął ich nawet swoim twierdzeniem, ograniczając się do wywiedzenia, że uznając dług (przedawniony) poprzez wpłaty i zawarcie ugody, zrzekła się zarzutu przedawnienia. W ocenie Sądu odmiennie niż w przypadku uznania długu- co może nastąpić także w sposób dorozumiany a więc np. poprzez spłacanie długu- zrzeczenie się zarzutu przedawnienia wymaga wyraźnego wskazania przez dłużnika, iż wie, że roszczenie jest przedawnione i mając taką wiedzę, a więc świadomie, zrzeka się zarzutu przedawnienia. Odmiennie rozumowanie nie znajduje oparcia w art. 117

kc. Powód nie wykazał omawianych okoliczności, zatem nie ma podstaw do przyjęcia, że pozwana zrzekła się zarzutu przedawnienia a wobec podniesienia zarzutu przedawnienia powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 kpc.